

Sygn. akt VPz 61/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej w C.

o odszkodowanie i ekwiwalent za urlop

na skutek zażalenia pozwanego/powoda wzajemnego (...) Spółka Akcyjna w upadłości układowej w C.

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 19 listopada 2013 roku

Sygn. akt IV P 376/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił wniosek (...) S.A. w upadłości układowej w C. o zwolnienie od opłaty sądowej od pozwu wzajemnego.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z art. 103 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167 poz. 1398 z późn. zm.) sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie i brak ten występuje w sposób trwały.

Okoliczność powyższą strona ubiegająca się o zwolnienie jest obowiązana udowodnić. Chwilowy brak środków pieniężnych na rachunku bankowym nie uzasadnia zwolnienia od kosztów sądowych. Również zła sytuacja majątkowa przedsiębiorcy, który prowadzi bieżącą działalność, nie uzasadnia wniosku o zwolnienie od tych kosztów. Koszty sądowe należą do normalnych kosztów działalności, dochodzenie zaś roszczeń na drodze sądowej jest elementem tej działalności i wymaga na równi z koniecznością zapewnienia środków na bieżącą działalność, także zapewnienia środków na dochodzenie roszczeń.

Dalej przyjął Sąd Rejonowy w oparciu o załączone dokumenty i oświadczenie strony pozwanej, iż istotnie posiada ona zadłużenie, które utrudnia, ale nie uniemożliwia jej funkcjonowania. Tym bardziej, że wobec strony pozwanej ogłoszono upadłość z możliwością zawarcia układu i zarząd nad masą upadłości pozostawiono upadłemu pod

nadzorem nadzorcy sądowego. W ocenie Sądu posiadany przez stronę pozwaną majątek, wiarytelności i tym samym środki finansowe pozwalają pokryć wymagane na moment orzekania koszty sądowe.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana wnosząc o jego zmianę poprzez zwolnienie jej od kosztów sądowych. Zarzuciła naruszenie art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Twierdziła, iż ogłoszenie upadłości strony pozwanej będące następstwem stwierdzenia niewypłacalności pozwu spółki winno być uznane za dostateczny argument przemawiający za stwierdzeniem, iż pozwana spółka nie jest w stanie w chwili obecnej ponieść kosztów sądowych. Świadczy bowiem o tym, iż utraciła ona zdolność finansowania swojej działalności, w tym także ponoszenia kosztów sądowych stanowiących wg Sądu I instancji integralną jej część. Pozostawienie upadłej zarządu nad masą upadłości wiąże się z koniecznością ciągłej kontroli ponoszonych wydatków a zarząd jest zobowiązany dokładać wszelkich starań, aby regulować koszty bieżącej działalności i nie powiększać istniejących zobowiązań.

W dalszej kolejności podnosiła strona pozwana i przedłożyła dokumenty potwierdzające jej złą kondycję finansową, z których wynika, że znajduje się w ciężkiej sytuacji finansowej i nie posiada środków na pokrycie kosztów sądowych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Okręgowy podziela w pełni dokonaną przez Sąd I instancji ocenę charakteru kosztów sądowych jako kosztów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Trafne jest również stanowisko tego sądu co do konieczności udowodnienia przez stronę ubiegającą się o zwolnienie faktu nieposiadania środków na ich uiszczenie. Nadto również trafnie orzekł Sąd Rejonowy, iż strona pozwana w takiej sytuacji się nie znajduje.

We wniesionym zażaleniu strona pozwana nie zawarła argumentów pozwalających na odmienną ocenę. Sam fakt ogłoszenia upadłości układowej strony nie przesądza o braku środków na uiszczenie kosztów sądowych. Wskazuje jedynie na brak dostatecznych środków na pokrycie występujących zobowiązań finansowych. Nie może więc być utożsamiany z brakiem jakichkolwiek środków.

W treści zażalenia wskazano, iż zarząd strony pozwanej podejmuje starania, aby regulować koszty bieżącej działalności i nie powiększać istniejących zobowiązań. Wynika z tego, iż niektóre należności reguluje. W postanowieniu z dnia 2005.02.18, VCz 8/05 Sąd Najwyższy uznał, a pogląd ten Sąd II instancji w pełni aprobuje, iż koszty dochodzenia przed sądem roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej stanowią dla strony ją prowadzącej koszty tej działalności, które musi ona uwzględniać w racjonalnym planowaniu wydatków. Nie ma przy tym uzasadnionych podstaw, by co do zasady uznać preferencję dla innych wydatków, w tym związanych z pokryciem bieżących kosztów jej funkcjonowania jako przedsiębiorstwa w stosunku do należnych od niej kosztów sądowych.

Regulowanie przez stronę pozwaną innych należności oznacza w takim przypadku, iż strona pozwana dysponuje również środkami na pokrycie kosztów procesu związanych z wniesionym przez nią pozwem wzajemnym. Jeżeli zaś tych środków brakuje na pokrycie wszystkich należności winna oceniać, które z nich mają dla niej priorytetowe znaczenie. W takiej sytuacji jednak nie zachodzą podstawy do zwolnienia jej od ponoszenia kosztów sądowych przewidziane w art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Mając powyższe na względzie wniesione zażalenie jako niezasadne oddalono na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc.